

Oktober - vinotok
2017

št. 10

BISER

Letnik XXIII.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**„Z molitvijo rožnega venca,
s ponavljanjem zdravamarij
in meditiranjem skrivnosti
premišljujemo dogodke
iz Jezusovega življenja,
da bi ga bolj poznali in ljubili.**

**Rožni venec pomaga učinkovito
zmagovati nad sebičnostjo,
prinaša mir v srca,
v družine, v družbo in v svet.“**

Papež Frančišek

DUHOVNA MISEL

Oktober – mesec rožnega venca

Mesec oktober je že od nekdaj posvečen molitvi rožnega venca, ker je 7. oktobra praznik rožnovenske Matere Božje. Po ljudskem izročilu naj bi Marija izročila rožni venec sv.

Dominiku (1170-1221), ustanovitelju reda dominikancev, ki so to pobožnost tudi širili. Sredi 16. stol. je krščanskemu svetu pretela velika nevarnost s strani Turkov. Odločilna bitka na morju se je bila pri Lepantu 7. oktobra 1517. Veliko zmago nad močnejšim turškim brodovjem so vsi pripisali priprošnji Matere Božje, ker so se prav ta dan člani bratovščine rožnega venca zbrali in goreče molili rožni venec. Papeži so zato v spomin na to zmago postavili praznik »naše ljube Gospe rožnega venca«.

Predvsem mlajši ljudje večkrat ne vedo, kako moliti rožni venec, saj je poznano le to, da se med strnjeni »jagodami« na vrvi molijo zdravamarije, pred njimi očenaš in za njimi Slava Očetu

... Naj zapišemo še nekaj ostalih podrobnosti.

Molitev Rožnega venca se seveda prične s križem, nato nadaljujemo z molitvijo apostolske vere, tej pa sledi trikrat zdravamarija. K vsaki dodamo po eno prošnjo, katerih vsebina je odvisna od dela rožnega venca, ki ga želimo moliti.

Na razpolago so štiri možnosti. Te so povezane s skrivnostmi, ki jih premišljujemo v »desetkah«. Trikratni molitvi zdravamarije s prošnjo sledi Slava očetu, nato pa nadaljujemo z očenašem in desetkrat z zdravamarijo, ki ji dodajamo skrivnost posameznega dela rožnega venca. Poznamo pa: veseli, svetli, žalostni in častitljivi del rožnega venca. Vsak del ima pet skrivnosti. Vsako izmed skrivnosti premišljujemo v eni »desetki« zdravamarij. Desetko zaključimo s Slava Očetu ...

Po vsakem delu Rožnega venca lahko dodamo še tri zdravamarije s skrivnostjo »ki se naj usmili vernih duš v vicah«. Po vsaki »desetki«

lahko za Slava Očetu dodamo še naslednjo molitev:

»Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenškega ognja, privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«

Molitev Rožnega venca zaključimo z znamenjem križa.

Župnik Edi Vajda

Spoštovani župnik, g. Boštjan Lenart!

Naše srečanje z vami sega slabi dve leti nazaj, saj ste ob koncih tedna hodili na Ravne pomagat župniku g. Beku, ki je zbolel. Srečavali smo se ob sobotnih ali nedeljskih mašah, pa tudi ob drugih aktivnostih. Spoznali smo vas kot dobrega in zagnanega dušnega pastirja.

Zaradi bolezni g. Bek ni zmožgal več upravljati župnij in tako ste prevzeli župnijo Ravne ter soupravljanje župnije Kotlje in Strojna. Naše sodelovanje se je še poglobilo, saj smo se srečevali na raznih področjih delovanja in v svoje delo ste želeli vključiti čim več župljanov, da bi bilo cerkveno občestvo živo in dejavno. Radi ste se družili z ljudmi, za vsakega ste

Spoštovani župnik, g. Edi Vajda!

Tudi za vas je danes težek dan, saj ste po 20. letih delovanja v župniji sv. Andraž v Halozah morali zapustiti to faro in farane, ki so vas imeli zelo radi in kjer ste se tudi vi dobro počutili.

Želimo vam, da bi se tudi na Koroškem dobro počutili in da

imeli lepo besedo in iskren nasmeh.

Na Ravnah niso bili vsi zadovoljni z vašim načinom dela, zato ste bili razpeti med dvema taboroma in na takšen način je težko delati. Upali smo, da se bodo zadeve uredile in boste ostali, vendar očitno ni šlo in žal nam je, da odhajate.

Hvala vam za vse, kar ste naredili za nas kot župnik in da smo lahko bili vaši župljani. Imeli smo vas radi in radi se bomo spominjali časa, preživetega z vami. Na vaši nadaljnji življenjski in duhovni poti vam želimo vse lepo in naj vas na vseh postajah vašega življenja spremlja božji blagoslov.

bi radi prihajali med nas. Kot ste zapisali na koncu v duhovni misli za Biser: »Z nasmehom na obrazu in z božjo ljubeznijo v srcu k novim izzivom naproti«.

Dobrodošli pri nas!

Janez Gorenšek

ZGODILO SE JE

Dopis nadškofa nadškofije Maribor z dne 17. 9. 2017

S petim septembrom 2017 je bil za župnika na Ravnah na Koroškem ter za soupravitelja župnij Kotlje imenovan gospod Edvard Vajda. Vem, da gre za veliko in obsežno pastoralno območje, kjer je en sam duhovnik premalo. Prosim za razumevanje, ker zaradi pomanjkanja duhovnikov žal ni mogoče nastaviti za to pastoralno območje še enega ali dveh duhovnikov, kot bi bilo to potrebno za dosedanji način pastoralne oskrbe. Vljudno prosim vse vernike za razumevanje in sodelovanje pri nujnem prilagajanju načina pastoralnega dela. Vesel in osebno zelo hvaležen pa sem, da se je moji osebni prošnji za pastoralno pomoč na Ravnah z

razumevanjem odzval upokojeni ravenški gospod Alojz Slavko Bek. Gospodu Slavku Beku želim predvsem trdnega zdravja,. Da bi mogel še dolgo in učinkovito pomagati novemu župniku in s tem tudi vsem trem župnijam, ki jih je nekoč on sam upravljal.

Vse vabim k sodelovanju pri župnijski ali medžupnijski pastoralni dejavnosti, posebej tudi k zaupni molitvi za nove duhovne poklice.

V želji, da bi postali še bolj dejavni župljani in Božji sodelavci, da bi se povezovali v živo, pričevanjsko in trdno župnijsko občestvo, vse pozdravljam in blagoslavljam.

*Msgr. Alojzij Cvikel DJ
nadškof metropolit*

Mednarodno srečanje Kolpingovih družin v

V soboto, 2. septembra, se nas je nekaj članov KD Kotlje udeležilo mednarodnega srečanja Kolpingovih družin. Letos je bila gostiteljica Slovenija, za kraj srečanja je bila izbrana nova cerkev bl. Antona M. Slomška »Košaki« pri Mariboru. Udeležili

so se ga člani združenj avstrijske Koroške, Štajerske in Slovenije.

Lep je bil pogled na veliko število vernikov, ki so ob spremljavi desetih praporjev, ki so se ustavili ob obeh straneh glavnega oltarja, v procesiji vstopali skozi glavna vrata. Sv.

ZGODILO SE JE

mašo je ob somaševanju več duhovnikov vodil naš nadškof, metropolit g. Alojzij Cvikl.

Bogoslužje je bilo dvojezično, vendar se je čutila neka povezanost med verniki obeh narodnosti, saj smo pred Bogom vsi enaki. Po sv. maši smo bili vsi povabljeni v župnijski dom na malico.

Lepo doživetje je malo pokvarilo slabo vreme, saj se zaradi dežja nismo družili na prostem pred cerkvijo, ki stoji na hribčku med vinogradi, ampak smo se kar odpravili proti domu. Hvala g. Silvu za prijetno vožnjo in nasvidenje drugo leto nekje v Avstriji.

Ivanka Ivartnik

Romanje h kraljici miru na Kurešček

Bil je prvi jesenski dan in tudi lepo vreme. Poromali smo na Kurešček k Mariji miru. Kar za dva avtobusa nas je bilo.

Prvi postanek je bil na Trojanah, nato smo nadaljevali proti cilju. Nekaj časa je bil v našem avtobusu z nami tudi naš

novi župnik, g. Edi Vajda, ki se nam je med vožnjo tudi predstavil, in potem odhitel na drugi avtobus, saj je vodil kar oba.

Pred napovedano mašo smo zmolili križev pot. Župnik na Kureščku nas je lepo sprejel. Ko

smo vstopili v cerkev, smo nad oltarjem uzrli napis: »Na tem kraju bom delila mir.« Cerkev je posvečena Mariji, kraljici miru. Tu se nam je naš novi župnik z božjo besedo predstavil tudi v pridigi. Lepo ga je bilo poslušati. Po maši smo se odpeljali na kosilo. Pot nas je potem vodila na grad Turjak in tamkajšnje pokopališče. Po ogledu smo pot nadaljevali na

ljubljsko Barje, v Črno vas, kjer stoji cerkev sv. Mihaela. Cerkev je zgradil arhitekt Jože Plečnik in je s svojo preprostostjo in drobnimi detajli biser naše kulturne dediščine.

Povsod, kjer smo se ustavili, smo lahko našli nekaj za svojo dušo in srce. Letošnje romanje k Mariji, kraljici miru mi bo ostalo v lepem spominu.

Milka Breznik

Še nekaj misli otrok o oratoriju Kotlje, avgust 2017

Na oratoriju mi je bilo zelo lepo. Na oratoriju mi je bilo najbolj všeč, ko so bile velike igre. Na delavnicah sem naredila zapestnico – venec.

Tonja Hudopisk

Letošnji oratorij mi je bil v letošnjih počitnicah najbolj všeč. Ko sem se pripravljala na oratorij, sem že mislila reči, da ne grem. Pa mi bi bilo žal. Oratorij je potekal tako, da ko smo se zbirali, so potekale različne igre v krogu. Ko je ura dopolnila 9.00, smo odšli v cerkev, tam so nam animatorji zaigrali igro, potem smo se še pogovarjali o igri in zmolili, počepnili pred oltarje in spodobno odšli iz cerkve. Potem so potekale kateheze. Potem je bila malica. Ko smo se najedli, je potekala velika igra, po veliki igri smo zapeli nekaj pesmi (himno).

Najbolj mi je bilo všeč, ko je prišel gospod Blaž in nam pokazal svoje živali.

Klara Hudopisk

Meni se je na oratoriju zdelo odlično. Čeprav sem bil letos animator, sem se parkrat kar dobro vživel v igro. Igre na dvorišču nam je privoščilo tudi vreme, tako da je bilo idealno. Mislim, da so otroci dobili ogromno znanja o veri in molitvi ter ugotovili, kdo in kakšna je bila Marija, saj je bila glavna tema oratorija. Z zanimivostjo so gledali tudi igralce – animatorje, ki so zelo dobro uprizarjali Marijino. Z veseljem so peli verske pesmi, ki so se jih naučili tam.

Upam, da so otroci uživali vsaj polovico tako, kot sem jaz.

Matej Hudopisk, animator

Biseri župnijskega arhiva v Kotljah - prvi del

Arhiv župnije Kotlje se je urejal od junija do srede avgusta letošnje leto. Sedaj ob koncu popisa lahko zapišemo, da so bile predstave o majhni količini arhivskega gradiva bolj plod nepoznavanja vsebine arhivskega gradiva in manjše skrbi, ki je bil arhiv deležen s strani duhovnikov v preteklosti. Neprimerne razmere (propadajoče župnišče, vlaga, neurejenost, insekti, ...), v katerih je bilo arhivsko gradivo dlje časa hranjeno, so botrovale temu, da je bilo precej gradiva uničenega.

Kljub temu velja pohvaliti domačine in predvsem mlade, ki so na projekten način začeli prispevati k obnovi župnišča in župnijske cerkve. Najpomembnejša dejavnika za ohranitev gradiva sta bila obnova župnišča v letih 2000-2002 in pospravljanje župnijskega podstrešja nekaj let zatem. Prav pri pospravljanju podstrešja so takratni župnijski sodelavci namenili skrb hrambi arhivskega gradiva ter hrambi knjig iz

župnijske knjižnice in notnega gradiva. Slednja dva še čakata na dokončno ureditev. Del arhivskega gradiva je bil hranjen tudi v železni omari iz začetka 20. stoletja v župnijski pisarni.

Prvi sklop gradiva sestavlja gradivo v knjižni obliki in obsega deset arhivskih škatel. Tu sem lahko uvrstimo: ohranjene matične knjige, ki niso bile izročene Nadškofijskemu arhivu v Maribor in so shranjene v prvi škatli. Posebej dragoceni sta matična knjiga župnije Kotlje od leta od leta 1698 do 1757 in mrliška matična knjiga župnije Kotlje od leta 1786 do leta 1831. Obe sta bili najdeni med knjigami na podstrešju in pomenita pravo zakladno najdbo, saj vsebujeta ogromno zanimivih podatkov o tukaj živelih ljudeh.

Nadaljevanje sledi v naslednji številki Bisera.

Dr. Vinko Skitek

1. oktober - rožnovenska, katehetska nedelja
2. oktober, ponedeljek – pričetek verouka v pastoralnem letu 2017/18
1. november, sreda – ob 9.00 sv. maša, po maši blagoslov grobov in molitve za rajne pred pokopališkim križem

SKUPINE V ŽUPNIJI:

- Župnijski pastoralni svet – vsake tri mesece oziroma po dogovoru
- Ključarji – občasno
- Bralci - občasno
- Srečanje ministrantov – vsak drugi petek v mesecu ob 16:15 ali 17:15
- Otroški pevski zbor – vsako drugo soboto v mesecu eno uro pred sveto mašo
- Mladina – vsak petek po večerni sv. maši
- Mešani pevski zbor Rožmarin – četrtek ob 19. uri
- Karitas – občasno
- Kolpingova družina - občasno

Dostojanstvo božjega otroštva je prejel

6. Tine Salčnik; 7. Urban Rebernik; 8. Mark Rožen

K nebeškemu O etu sta odšla

14. Feliks Trup, Podgora 13;
15. Matija Marija, Kotlje 14a

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada 170.